

„GLASBENA MATICA“ v Ljubljani.
46. društveno leto. — 26. leto rednih društvenih koncertov.

V četrtek, 18. aprila, in v nedeljo, 21. aprila 1918, vsakokrat ob osmih
zvečer, v veliki dvorani hotela „Union“

slavnostna akademija

v počastitev spomina

dr. Janeza Evangelista Kreka

na korist njegovemu spomeniku v Ljubljani.

Sodelujejo gospodje: **Fran Smodej**, stolni vikar v Celovcu. (Govor
18. aprila.)

Fran S. Finžgar, mestni župnik v Ljubljani. (Govor
21. aprila.)

Ivan Dornik, profesor v Ljubljani. (Deklamacija.)

Pevski zbor „Glasbene Matice“

pod vodstvom koncertnega vodje gospoda **Mateja Hubada**.

SPORED:

1. Jacobus Gallus (1550—1591): **Ecce, quomodo moritur justus**. Poje **moški zbor**.
2. **Govor**. V četrtek, 18. aprila, govori stolni vikar g. **Fran Smodej** iz Celovca; v nedeljo, 21. aprila, mestni župnik g. **Fran S. Finžgar** iz Ljubljane.
3. Anton Dvořák: **Slavnostni spev**. Poje **mešani zbor** s spremljevanjem klavirja in harmonija.
4. Simon Gregorčič: **V pepelnični noči**. Deklamira g. profesor **Ivan Dornik**.
5. Stjepan Mokranjac: **Osmi šopek srbskih narodnih pesmi**.
 - a) **Džanum, na sred selo.**
 - b) **Što Morava mutno teče.**
 - c) **Razgrana se grana jorgovana.**
 - d) **Skoč kolo, da skočimo!**
6. **Hrvaške narodne pesmi**. Harmoniziral **Anton Anděl**.
 - a) **O, jesenske duge noči.**
 - b) **Igra „Kolo“.**
 - c) **Dragi je daleko.**
7. **Slovenske narodne pesmi**. Harmoniziral **Matej Hubad**.
 - a) **Miška.**
 - b) **Škrjanček.**
 - c) **Gor' čez jezero.** (Slovenska koroška narodna.)
 - d) **Na Gorenjskem je fletno.** Harmoniziral **Stanko Pirnat**.
8. Stanko Premrl: **Zdravica**. Besede dr. Franceta Prešerna.

Cene prostorom: Sedeži po K 9—, K 7-50, K 6-50, K 5-50, K 4-50, K 3-50 in K 2-50; stojišča po K 2—; za dijake in dijakinje po K 1— se dobivajo v predprodaji v trafikli v Prešernovi ulici št. 54 in na večer akademije pri blagajni. — Začetek točno ob osmih. — Prodane vstopnice se ne sprejemajo nazaj. — Med izvajanjem posameznih točk vstop v dvorano ni dovoljen. — Vhod v dvorano in izhod iz dvorane je deljen na tri prostore: za sedeže na levi strani dvorane je vhod in izhod skozi **srednja vrata** dvorane; za sedeže na desni strani dvorane skozi **desna vrata** dvorane; za stojišča skozi vežo „Uniona“ in dvorišče skozi **leva vrata** dvorane! Enako je garderoba deljena na tri prostore! — Postajanje po hodnikih je prepovedano! — Besedilo pesmim po 30 h.

1. Ecce, quomodo moritur justus.

Jacobus Gallus (1550-1591).

Ecce, quomodo moritur justus,
et nemo percipit corde.
Viri iusti tolluntur,
et nemo considerat.
A facie iniquitatis
sublatus est iustus,
et erit in pace
memoria eius.
In pace factus est
locus eius, et in Sion
habitatio eius,
et erit in pace
memoria eius!

Glejte, kako umira pravični,
in kdo je, da ga to žali?
Tam pravične morijo
in kdo za to zmeni se?
In pred hudobijo pravični
poginili moral je,
pa v miru spominjali
Njega se bodo. —
V sveti mir
prenešen je On bil
in v Sionu tam
On zdaj prebiva.
Pa v miru spominjali
Njega se bodo!

2. Slavnostni spev.

Jar. Vrchlický. Prevel Fr. S. Finžgar.

Rajska godba
zborov nad oblaki
v naša srca
naj nam zadoni!

S tihim dihom svojim
duši vsaki
posvečeni pokoj
naj deli!

Dóni tiše!
Bajno petje tvoje
kot pozdrav miru
dóni v ljute boje!

Ej zadóni,
dóni jasne
pesmi krasne!
Dóni spet,
ko vrneš
se z nebes!

Teh duhov nebeških
harmonija,
ktero slušal Platon
v davnih dneh,
v bednem prahu,
kjer se ljudstvo zvija,
naj v odmevu pesni
zadoni!

Kar so vel'ki mojstri
nam odkrili,
kar so mislili
in kar slutili,
v spominski dan
čustva ista,
nova čista
peva vnukov
naših glas!

Luč nebeška,
v najkrasnejših rožic vence
nam zavij blagega duha,
zavij čelo plemenito možu,

ki življenje svoje zate da.
On, ki razne reke v morje spaja,
čarom svojim rane nam oslaja.

V spominski dan
naj na zdravje
bode slavije
njega del!
On naj živi vesel!

Osmi šopek srbskih narodnih pesmi.

Stjevan Mokranjac.

1.
Džanum, na sred sela šarena česma
tečaše, ago, tečaše.
Džanum, na taj česma dve do tri mome
sedjaju, ago, sedjaju.
Džanum, dajte mene ta mutna voda,
da pijem, ago, da prodjem.
Džanum, tebe ima ta bistra voda
da piješ, ago, da spiješ.

3.
Razgrana se grana jorgovana.
Oj, neka, neka, neka, grana jor-
govana.
Pod njom sedi lepa Julijana.
„Komu vežeš svilenu maramu?“
— Ja ga vezem gospdju kapetanu.

2.
Što Morava mutno teče,
žalosti moje! —
Mutno teče i krvava,
žalosti moje!
Banjale se tri djevojke
žalosti moje! —
Banjale se tužne jadne,
žalosti moje!

4.
Skoč' kolo, da skočimo!
Koj' može da nemože,
Mi drugi da možemo,
Sve do puta pravovita,
Sve do reke Oblanove,
Skoč' kolo, da skočimo!

Hrvaške narodne pesmi.

1. O, jesenske duge noći!

O, jesenske
duge noći, oj,
reko dragi,
da će doći,
lane moje, oj!

Il će doći,
il ne doći,
čekat ću ga
do polnoći,
lane moje, oj!

Gdje si, dragi,
kud se sečeš, oj,
zar večeras
k meni nećeš?
lane moje, oj!

Ne znaš sunce
iz visine,
da za tobom
srce gine,
lane moje, oj!

2. Igra „kolo“.

Igra kolo, igra kolo
na dvadeset i dva!
U tom kolu, u tom kolu
lijepa Maca igra.

Ljubi, ljubi,
ne dan gubi,
sada možeš,
koga hoćeš,
ili mene,
il' do mene,
i! ak hoćeš,
baš i mene!

Kakva Maca, kakva Maca
medna usta ima!
da me hoće, da me hoće
poljubiti š njima.
Volio bih, volio bih,
neg dvadeset i dva.
Ljubi, ljubi i. t. d.

Kakve Ive, kakve Ive,
crne oči ima!
Da me hoće, da me hoće,
pogledati š njima.

Ljubi, ljubi i. t. d.

3. Dragi je daleko.

Sva se gora
listom sasta,
a ja nemam
s kim,
jer moj dragi
na daleko,
u tuctoj
zemlji.

U bašči mi
ruža cvate,
ja ju
ne berem,
jer moj dragi
na daleko,
u tuctoj
zemlji.

Slovenske narodne pesmi.

1. Prišla je miška.

Prišla je miška
z mišnice,
vzela pšenico
z pšeničnice.
Miš pšenico
pod goro,
pod to goro
zeleno.

Prišla je mačka
z mačnice,
vzela je miško
z mišnice.
Mačka miško,
miš pšenico
pod goro,
pod to goro
zeleno.

Prišel je zajec
iz zajčnice,
vzel je mačko
iz mačnice.
Zajec mačko,
mačka miško,
miš pšenico
i. t. d.

Prišla je lisica
z lisičnice,
vzela je zajca
iz zajčnice.
L'sica zajca,
zajec mačko,
mačka miško,
miš pšenico
i. t. d.

Prišel je jelen
z jelenčnice,
vzel je lisico
iz lisičnice.
Jelen lisico,
i. t. d.

Prišel je volk
iz volnčnice,
vzel je jelena
iz jelenčnice.
Volk jelena,
i. t. d.

Prišel je medved
iz medvednice

vzel je volka
iz volčnice.
Medved volka,
i. t. d.

Prišel je lov'c
iz bajtice,
ustrelil je medveda
iz medvednice.
Lov'c medveda,
i. t. d.

Prišla je smrt
z mrtvašnice,
vzela je lovca
iz bajtice.
Smrt je lovca,
lov'c medveda,
medved volka,
volk jelena,
jelen l'sico,
l'sica zajca,
zajec mačko,
mačka miško,
miš pšenico
pod goro,
pod to goro
zeleno.

2. Škrjanček poje, žvrgoli.

Škrjanček poje, žvrgoli, se bel'ga dneva veseli; škrjanček poje beli dan, pozdravlja hrib in plan.	Škrjanček poje, žvrgoli, se belga dneva veseli; pozdravlja z drobno pesmico tud' mojo ljubico!	Kjerkol'se midva srečava, prav milo se pogledava; vse solzne naj' ne so oči, vse to ljubezen st'ri.	Kjerkol'sem hodil kjer sem bil, pa take nisem še dobil; da b' b'la t'ko bel'ga ličica, pa srca vsmiljen'ga!
---	---	--	--

3. Gor čez izaro.

Gor čez izaro, gor čez gmajnico, kier je dragi dom z mojo zibalko, kier so me zibali mamica mojá in prepievlali: haji, hajo!	K' s'm še mih'n biu, sem biu dro vesiu, s'm več barti k'tiero pes'm pev. Zdej vse minulo je, nič več pev ne bom, zdej ni več moj ljubi, dragi dom.
---	---

4. Na Gorenjščem je fletno.

Na Gorenjščem je fletno so vsoče gore, pa so bistri studenci in bele ceste. Holadrijori!	Pa sem fantič urlavbar, 'mam krašče lase, pa se vendar tepejo dekleta za me!	Pa ne bom se možila na vsoče gore, pa ne bom jaz nosila na glavci vode!
--	---	--

Zdravica.

Dr. France Prešeren.

Prijatli, obrodile
so trte vince nam sladkó,
ki nam oživlja žile,
srce razjasni in okó;
ki vtopi
vse skrbi,
v potrlih prsih
up budi.

Komu najprej veselo
zdravico, bratje! čmo zapet?
Bog našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet!
Brate vse,
kar nas je
sinov sloveče
matere!

Bog živi vas Slovenke,
prelepe žlahatne rožice!
Ni take je mladenke,
ko naše je krvi dekle.
Naj sinov
zarod nov
iz vas bo strah
sovražnikov.

Živé naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat dan,
da koder solnce hodi,
prepír bo iz sveta pregnan,
ko rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed
bo meják.

